

Absolvent v Tel Avivu > s. 2

Studenti hlídají politiky > s. 3

Sociologie festivalově > s. 5

Téma / Lenka Šklubalová

Výjimeční lidé, atmosféra i prostor

Různorodá a dynamická fakulta s přátelským prostředím, kde si každý najde to své. Studium na vysoké úrovni, úspěšní absolventi, kteří se v praxi neztratí. Taková je Fakulta sociálních studií Masarykovy univerzity ve svých patnácti letech, které slaví právě letos.

Fakulta sociálních studií v obrazech. Video natočené studenty žurnalistiky. Zdroj: KMSŽ FSS

Není to žádná šedá myš českého vysokého školství. Brněnská fakulta sociálních studií obsahuje přední příčky žebříčků kvality výuky českých vysokých škol.

„Pro fakultu jsem se rozhodla i proto, že ji Hospodářské noviny každoročně vyhlásují jako nejlepší pro studium sociologie,“ uvedla například studentka sociologie a politologie Barbora Grmelová. Ve zmíněném hodnocení je sice z fakultních oborů zahrnuta jen sociologie a psychologie, které tradičně získávají výborné hodnocení, ale výtečně si vedou také další obory, do přehledu nezahrnuté.

Mnohé katedry se snaží mimo špičkové teoretické výuky nabízet i praktické kurzy, což usnadňuje uplatnění absolventů. „Kromě tříměsíční praxe v redakcích máme kurz Stisk, v němž sami vydáváme online deník,“ řekl student žurnalistiky a mezinárodních vztahů Daniel Zeman. Právě na základě takové praxe dostává přes sedmdesát procent budoucích žurnalistů nabídku novinářské práce ještě v době studia.

Praktické zkušenosti lze načerpat rovněž ve studentských projektech – například na Masarykových debatách. Mezi studenty jsou tyto diskuse předních politiků, ekonomů a dalších odborníků na kontroverzní témata velmi populární.

Fakulta sociálních studií není jen místem, kde lze získat vědomosti. „Akce, které mám díky fakultě možnost navštívit, mi zpřijemňují studium a společně s přáteli dělají školu místem, kam se ráda vracím,“ řekla studentka žurnalistiky a politologie Kristýna Sládečková. Její slova potvrzují i vyučující. „Konkrétní místo dělají výjimečným lidé, atmosféra a prostor. A v tom si mohou studenti vybírat podle svého gusta. Fakulta je totiž tak různorodá, že si každý najde to svoje,“ uvedla Lenka Waschková Císařová z katedry mediálních studií a žurnalistiky.

O vybudování fakulty sociálních studií usilovala skupina pedagogů z Filozofické fakulty Masarykovy univerzity. Nová fakulta, kam přešla řada oborů právě z filozofické fakulty, vznikla v roce 1998.

Víte, že... / Barbora Chudíčková

Fakultní insignie

Víte, že insignie fakulty sociálních studií krásí chryzoprasý, drahokamy ve fakultní zelené barvě, jimiž nechal Karel IV. vyzdobit Svatováclavskou kapli na Hradčanech? Insignie, žezlo a řetěz s medailí ze zlacené mosazi vytvořil výtvarník Leferis Joanidis, který je také autorem fakultního loga. Fakulta insignie používá od května 2004.

Práci hledej v ISU

V univerzitním informačním systému nejsou jenom studijní materiály a výsledky zkoušek, ale také nabídky zaměstnání. Tržiště práce zprostředkovává nabídky studentům a umožňuje jim získat praxi v oboru. Kromě toho tam lze najít jednorázové brigády, dobrovolnické aktivity nebo doučování.

Editorial

Vážení čtenáři,

je mým velkým potěšením seznámit vás s novým informačním zpravodajem Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity. Vedle aktualit, které pravidelně zveřejňujeme na našich webových stránkách, bude tento newsletter jednou za semestr přinášet nejnovější zajímavosti o životě na vaší fakultě.

Chceme, aby byl zpravodaj nápaditý, proto se na jeho přípravě významnou měrou podílejí přímo studenti. Domníváme se, že nejen pro naše absolventy může být pohled, který zprostředkovávají právě studující, přitažlivý a blízký okruhu společných zájmů. Věřím, že se nám touto formou podaří dále rozvíjet kontakt s vámi a vy budete mít možnost se o dění na fakultě takto dozvídat pravidelně.

Každý z nás si jistě rád připomeneme, jak inspirativní byla a stále je svobodná akademická atmosféra, která vytváří neopakovatelné prostředí pro myšlenek. Vydávání zpravodaje je motivováno právě snahou o prohlubování povědomí o výlučnosti vaší fakulty.

Břetislav Dančák,
děkan FSS
MU

Tel Aviv je New York u Středozemního moře, říká absolvent mezinárodních vztahů

Cesta Petra Kolesára od bakaláře k magisterskému titulu z mezinárodních vztahů a evropských studií byla zdoluhavá. Dva roky strávil na studiích v zahraničí – rok na univerzitě poblíž New Yorku, rok v Budapešti, kde získal titul M. A. a potkal svou ženu. Poté začal pracovat v Bratislavě a současně dokončoval školu. Po pěti a půl letech dostal nabídku na místo ekonomického diplomata na slovenské ambasádě v izraelském Tel Avivu. A taková nabídka se neodmítá.

Absolvent FSS MU a diplomat Peter Kolesár před slovenským velvyslanectvím v Tel Avivu. Foto: archiv Petra Kolesára

Než jste přešel do Tel Avivu, pracoval jste v Bratislavě. V jakém oboru?

Působil jsem jako konzultant v soukromé firmě zabývající se vztahy s vládou, poradenstvím a lobbíngem. Radili jsme zahraničním investorům, informovali jsme je o prostředí a rizicích, ale doporučovali jsme jim i to, jak se na trhu chovat nebo jestli na trh vůbec vstupovat. Byla to taková mezinárodní práce. Fyzicky jsem byl v Bratislavě, ale na projektech jsem spolupracoval se zahraničními týmy.

Jak jste se dostal k vaší současné práci?

Diplomacie byl můj sen z dospívání, věděli o tom všichni. Po návratu z Budapešti se moje cesty vydaly jiným směrem a už jsem nedoufal, že se do diplomacie ještě někdy dostanu. Je to totiž velmi komplikované, člověk musí dlouhé roky strávit na ministerstvu a mně se, přiznávám, do státní správy nechtělo. Proto jsem tehdy odešel pracovat do soukromé firmy. V roce 2011 však slovenské ministerstvo zahraničí přišlo s unikátní věcí: poprvé otevřeli pozice obchodních radů i lidem mimo ministerstvo. Vyhlásili výběrové řízení asi na 30 míst, a tak jsem se přihlásil.

Izrael byl vaše jediná volba?

Jedna ze dvou. Hlásil jsem se ještě do USA. Nakonec jsem rád, že klapl Izrael, protože je to politicky i ekonomicky mnohem zajímavější země.

Jaké byly první dojmy z Tel Avivu?

Je to takový New York u Středozemního moře. Alespoň co se způsobu života týče. Je to kosmopolitní a liberální město. Z hlediska oblékání není člověk omezený, ale někde žijí ortodoxnější židé, například ve čtvrti Bnei Brak, kde vládne přísnější režim. Místní ženy musí na-

příklad nosit jen dlouhé sukně, žádné kalhoty. A v sobotu, o šabat, nejdůležitějším židovským svátku, nesmí jezdit auta.

Jiná země znamená i jinou kulturu. Co pro vás zpočátku bylo nejvíce problematické?

Nápisy na potravinách. Jsou totiž hebrejsky. Ze začátku jsme třeba kupovali zákys místo mléka. Dnes už poznáme potraviny podle obalu a manželka už teď navíc umí hebrejsky.

A vy jste se hebrejsky naučil?

Popravdě ne, nebyla chuť, ani čas. Angličtina bohatě stačí, někdy je dokonce preferovaná. Ani náš tříletý syn se hebrejsky neučí, chodí do anglické školky, i když jsme nejdříve uvažovali o anglicko-hebrejské.

Jaká je konkrétní náplň vaší práce?

Pracuji jako ekonomický diplomat, mám na starosti ekonomickou a obchodní spolupráci Slovenska a Izraele. Snažíme se o zvyšování vývozu výrobků do Izraele, hledáme partnery slovenským firmám, čímž napomáháme naší ekonomice. Zároveň ale hledáme i izraelské investory pro Slovensko. Jednou z mých priorit je podpora spolupráce ve vědě, výzkumu a v inovacích. Izrael totiž celosvětově věnuje na výzkum a vývoj největší podíl hrubého domácího produktu. Dokonce má nejvíce nově vznikajících firem a nejvyšší počet patentů na jednoho obyvatele. Na Slovensku působí dvě větší izraelské firmy v oblasti informačních technologií. Zaměstnávají stovky lidí. Naše ambasáda navíc pokrývá i území Palestiny, která má velmi málo rozvinutou výrobní základnu, což je ohromný potenciál pro slovenský vývoz. Pracovat s těmito dvěma odlišnými oblastmi je velice zajímavé.

Stalo se vám za rok a půl, co jste v Izraeli, něco nepřijemného nebo nebezpečného?

Loni v listopadu začalo palestinské hnutí Hamás zvyšovat intenzitu raketových útoků z pásma Gazy na Izrael. Poprvé v historii měly tyto rakety dostřel nejen na jižní Izrael, ale i na Tel Aviv a Jeruzalém. Městem zněly sirény a poplachu, které tu nebyly slyšet dvacet let. Za těch šest dní, co to trvalo, jsme museli aspoň jednou denně do protiraketového krytu. Žádná střela ale naštěstí v Tel Avivu nevybuchla, buď je sestřelili, nebo skončily někde v moři. Po týdnu bylo sjednáno příměří a situace se uklidnila. Kdyby se však stupňovala, zvažovali bychom s rodinou návrat na Slovensko. Alespoň na čas. Uvědomili jsme si, že bezpečnostní situace se může změnit ze dne na den.

Tento rozhovor vznikl pro první číslo newsletteru Atrium určeného především pro absolventy fakulty sociálních studií. Jak tuto formu komunikace vnímáte?

Velmi ji vítám. Je unikátní, mnohé jiné školy to nedělají v takové míře. Kdybych měl jít znovu na vysokou školu, rozhodně bych si opět vybral Brno. Podle mě je fakulta sociálních studií nejlepší fakulta sociálních věd přinejmenším v regionu bývalého Československa.

Medailon

Peter Kolesár se narodil v roce 1981 v Košicích. Po dokončení Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity pracoval jako konzultant ve firmě zabývající se vztahy s vládou, poradenstvím a lobbíngem v Bratislavě. Od prosince 2011 je ekonomickým diplomatem na slovenské ambasádě v Tel Avivu, kde žije se svou ženou a synem.

Řekli o něm

Martina Kolesárová, manželka

Peter je pracovitý člověk, takže těžké podmínky slovenské diplomacie zvládá velmi dobře. Vždycky si přál být diplomatem a teď má možnost si to vyzkoušet v praxi. Tel Aviv je fascinující město mísících se kultur. Jsem ráda, že mám možnost tady s ním být.

Radovan Javorčík, slovenský velvyslanec v Izraeli

Ne vždy se stává, aby dynamický člověk, který úspěšně rozběhl kariéru v soukromém sektoru, nabídl své schopnosti oblasti veřejné. Peter přináší inovativní myšlenky a kontakty, snaží se o dlouhodobý zisk. To je správná cesta, jak rozvíjet slovenskou ekonomiku.

Petr Suchý, vedoucí katedry mezinárodních vztahů a evropských studií FSS MU

Petra znám více než dvanáct let. Už tehdy, jako začínající pedagog, jsem poznal, že je zodpovědný, má talent, nasazení a schopnost týmové spolupráce. Jsem přesvědčený, že jeho budoucnost ve slovenské diplomacii, ale i v soukromé sféře, je velmi perspektivní.

Studenti hlídají politiky

Najít politiky, kteří nejvíce lžou, je cílem projektu Demagog.cz. Ověřováním pravdivosti výroků z nejruznějších politických debat se zabývá už více než rok. Tým, který fungování webu Demagog.cz zajišťuje, tvoří čtyřicet lidí, nejčastěji studenti Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně.

Ojedinelý projekt Demagog.sk zkoumající pravdomluvnost politiků se poprvé objevil na Slovensku, kde ho založili studenti Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně Ondřej Lunter a Matěj Hruška. Nyní se aktivně podílejí i na rozšiřování nápadu do českého prostředí.

„Rozdíly mezi českým a slovenským Demagogem jsou především v záběru obou projektů. Slovinci se soustředí na nedělní politické televizní debaty, Demagog.cz má vyjma klasických Otázek Václava Moravce rozjetou i sekci o Evropské unii. Každý týden navíc vybíráme a vyhodnocujeme výroky z jedné další zajímavé debaty,“ uvedl expert týmu Demagog.cz, student politologie na fakultě sociálních studií Jan Tvrdoň.

Zhruba za rok fungování se týmu politologů podařilo ověřit téměř dva a půl tisíce výroků. Pětašedesát procent z nich bylo pravdivých, jedenáct procent nepravdivých a sedm procent zavádějících. Zbývající výpovědi se ověřit nepodařilo. Nejpravdomluvnější politiky jsou podle výzkumu Jiří Dientsbier a Karel Schwarzenberg.

Stát se členem hodnotícího týmu může v podstatě kdokoliv, kdo projeví zájem a základní znalosti. „Původně jsme si mysleli, že stážisté nebudou ochotni na projektu pracovat déle než jeden semestr, jedná se totiž o neplacenou práci. Ukázalo se ale, že většina lidí zůstává delší dobu, proto teď nové stážisty nabíráme individuálně. Když nás někdo osloví, je to signál, že jde o člověka aktivního, který může být do budoucna přínosem pro tým,“ vysvětlil Tvrdoň.

Kromě devětatváceti stážistů se na projektu aktuálně podílí ještě čtyři experti a několik lidí

zajišťujících funkčnost webu. „Do projektu jsem se zapojil proto, že jsem chtěl dělat něco pro společnost a hlavně přiblížit politiku běžným lidem, kteří se v ní tak úplně neorientují,“ řekl stážista Karel Gargulák, student politologie na fakultě sociálních studií.

Z podobných důvodů se stal členem týmu i další student politologie Jakub Peša. „Demokracie je vláda lidu. Pokud je ale lidu vše lhostejné, nemůže fungovat. Proto se snažím být aktivní,“ řekl.

Mezi veřejností Demagog.cz vzbudil značný zájem. V době prezidentských voleb byl velmi navštěvovaný, protože lidé chtěli zjistit, jak pravdomluvný je právě jejich favorit. „Po každé televizní debatě jsem sledovala, jak si na Demagogovi.cz stojí jednotliví kandidáti. I na základě toho jsem se rozhodovala, komu dám hlas,“ uvedla studentka mezinárodních vztahů a politologie Marie Kliková.

Ona i mnoho jejich spolužáků shledává projekt užitečným. „Demagog.cz je podle mě velice účinný nástroj na odhalování lží a polopravd politiků. Pokud by byl více známý, mohl by přispět k vylepšení politické kultury v Česku,“ řekl student evropských studií a politologie Petr Hřílík.

Kdo projekt naopak kritizuje, jsou politici, kteří se ohrazují proti tomu, že některé jejich výroky byly označeny jako nepravdivé. „Problémem někdy je, jak objektivně a věcně některé argumenty posoudit. Možná by do toho bylo dobré zahrnout i vyjádření a stanoviska médií a jejich objektivitu a věcnost,“ uvedl například místopředseda sociální demokracie Zdeněk Škromach.

O vínu i společnosti

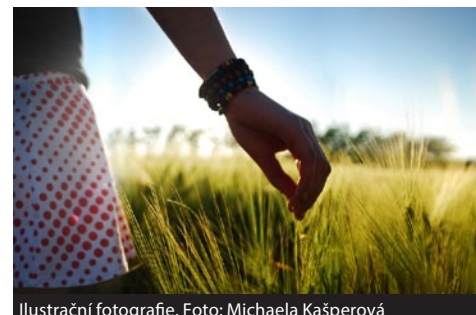
Zajímavá akce čeká v podzimním semestru milovníky vína. Na konferenci Člověk, víno, společnost, která se uskuteční 21. listopadu, si budou moci vyslechnout přednášky o vínu a jeho vlivu na společnost. Už šestý ročník této konference se bude konat v prostorách fakulty sociálních studií a celá akce se ponese v odlehčeném, přesto akademicky seriózním duchu.

Účastníci konference čekají přednášky o vínu a jeho vlivu na společnost. Foto: Viera Lacková

Léto se sociologií

Katedra sociologie nespí ani po skončení semestru. Od 19. do 29. června pořádá mezinárodní letní školu Memory, Culture & Identity. Účastníci budou mít možnost diskutovat o vybraných tématech a rozšířit si znalosti z kulturní sociologie. Program tvoří hlavně přednášky a semináře, ale protože se jedná o kulturní sociologii, své místo v harmonogramu má i kulturní a společenská zábava.

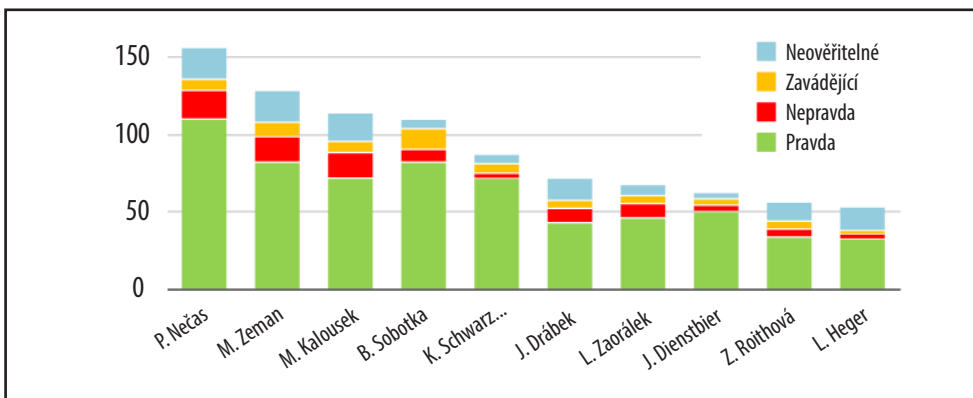
Ilustrační fotografie. Foto: Michaela Kašperová

Letní škola energetiky

Mezinárodní letní školu Atlantic and Continental Approaches to Energy Security, na níž budou přednášet světové špičky z oboru, připravuje katedra mezinárodních vztahů a evropských studií. Letní škola má studentům poskytnout možnost srovnání energetické politiky Spojených států a evropských zemí z různých úhlů pohledu. Akce se uskuteční od 3. do 10. srpna v Univerzitním centru Masarykovy univerzity v Telči.

Účastníci loňské letní školy před Jadernou elektrárnou Temelín. Foto: archiv Letní školy energetické bezpečnosti

	PRAVDA	NEPRAVDA	NEOVĚŘITELNÉ	ZAVÁDĚJÍCÍ	CELKEM
ČSSD	404	65	82	61	612
ODS	342	54	37	78	511
TOP 09	306	43	25	75	449
KSČM	104	36	13	22	175
SPOZ	103	18	12	24	157
KDU-ČSL	70	9	9	20	108

Výroky podle politických stran, které portál Demagog.cz od svého vzniku zpracoval. Zdroj: Demagog.cz

FSS: Praxe víc, než se zdá

Studenti fakulty sociálních studií nepitvají jako medici, neposlouchají soudní jednání jako budoucí právníci, ani nepraktikují na školách jako studenti pedagogické fakulty. Přesto je jejich výuka praktická mnohem víc, než se zdá.

Studenti environmentálních studií na jedné z exkurzí do Středohoří. Foto: Martin Vyhnač

Jako u každé jiné fakulty postávají před vchodem fakulty sociálních studií hloučky studentů. Někteří čekají na spolužáky, jiní se sluní, dokuržují nebo se marně snaží zamknout kolo do přečpaného stojanu.

Na tom by nebylo nic neobvyklého, kdyby mezi nimi nepobíhali studenti žurnalistiky s bločky a diktafony snažící se z kolemjdoucích vymámit odpověď do ankety. Času je málo, za pár minut musí doběhnout zpátky do počítačové učebny, vše přepsat, upravit a odevzdat. Kurz Úvod do zpravodajství musí absolvovat všichni budoucí Taberyové, Poláčkové i Sabiny Slonkové.

Dalším kurzem je online deník *Stisk*, který vydávají sami studenti, přičemž si prohazují role šéfredaktorů, redaktorů, fotografů i editorů. Účastníci pak ovládají nejen práci s redakčním systémem, ale do značné míry i všechny uvedené funkce.

Zatímco budoucí žurnalisté odcházejí do střížny zpracovat to, co natočili, jiní pospíchají

může být třeba budování útulného prostředí na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity.

Děkan Břetislav Dančák si před rokem uvědomil, že fakulta je jedinou na univerzitě, která nemá vlastní zeď. Rozhodl se proto, že je načase pokusit se dosáhnout ostatní a začít na terase nad atriem pěstovat květiny, stromy a keře. Problém ale nastal ve chvíli, kdy se ukázalo, že všechny prostředky z rozpočtu se už vyčerpaly na mnohem „méně“ důležité věci, jakými jsou například stipendia pro studenty, příspěvky univerzitním spolkům nebo platy učitelů a zaměstnanců.

Peníze na další zútulnění terasy tedy bylo potřeba najít jinde. Pro řešení se nemuselo ani chodit ven z budovy. Vyučující a další zaměstnanci děkanův nápad zachránili – investovali své těžce vydělané peníze do sedmi laviček. Každá z nich teď symbolizuje jednu katedru. Kromě učitelů přispěli všichni minulí i současní děkani a zájem o vlastní lavičku projeвили také administrativní pracovníci.

V Americe možná mají přepychová planetária. Kam se však takové neosobní stavby hrabou na poctivé „učitelské“ lavičky. Možná by se vedle nich mohlo časem objevit i posezení absolventů...

do města hledat nová témata pro své články. Ve čtvrtém patře míjí nástěnku plnou letáků. Každá nástěnka na univerzitě je plná plakátů lákajících na všechno možné. Tahle je ale jiná.

Patří kurzu Politická kampaň a visí na ní agitáční letáky fiktivních politických stran, které mezi sebou soupeří o hlasy studentů politologie, mezinárodních vztahů a evropských studií. V tomto kurzu připravují týmy studentů předvolební kampaň. Pořádají tiskové konference a happeningy, spravují profily svých stran na sociálních sítích a diskutují o svých kampaních s odborníky z politiky a marketingu. A až už prosazují třídění odpadu nebo zavedení povinných stáží, jisté je, že o voliče se bude bojovat až do závěrečné předvolební debaty lídrů na konci semestru.

Mnohem méně rivality, ale o to více entuziasmu projevují psychologové. Jako správní odborníci začínají nejdřív u sebe a v kurzech jako je třeba Psychohygienu se sami na sobě učí, jak si dodat energii nebo se naopak zklidnit. Ve vyšších ročnících si pak mohou vyzkoušet mnohem více.

Posluchači, kteří absolvovali školení internetového poradenství, sami pomáhají lidem s psychickými problémy. Spolu s vyučujícími totiž zřídili **internetovou poradnu** pro veřejnost. Stačí na její webovou adresu poslat dotaz a tým studentů psychologie a psychoterapie jej po kontrole lektory zodpoví.

Pozadu nezůstává ani katedra environmentálních studií. Právě k ní patří skupinka sedící v atriu okolo hromady batohů. Jde o studenty kurzu Ochrana přírody kontra památková péče v praxi. Za pár minut vyráží na několikadenní exkurzi. Environmentalismus se nedá učit jen tak od stolu, proto studenti v době semestru vyráží i na několik terénních cvičení.

Snad proto se někdy může zdát, že se po chodbách fakulty pohybuje málo studentů nebo že přednáškové sály nejsou vždy plné. Je totiž dost dobře možné, že ti, jejichž židle v učebnách jsou prázdné, právě něco točí, píšou nebo fotí, diskutují nad volební strategií, radí lidem s psychickými problémy nebo vlastníma rukama zvelebují přírodu.

Zamyšlení / Lenka Šklubalová

Jak zútulnit fakultu

Tradice amerického vysokého školství je krásná. Univerzita vychová úspěšné a bohaté bankéře, politiky, manažery nebo právníky. Oni se potom své alma mater snaží všemožně odvděčit – kupují nejnovější počítače, staví planetária, atletické stadiony a jídelny, v nichž kuchaři podávají delikatesy. Česká realita je ale trochu jiná.

Studenti do menzy chodí mnohdy s pocitem, že se je kuchařky nesnaží ani tak nakrmit, jako přiotrávit, a odcházejí s neblahým tušením, že o moc horší už jejich oběd být nemohl. O planetáriích si mohou nechat jen zdát a univerzitními stadiony se to v tuzemsku taky zrovna nehemží.

Místo toho mají české vysoké školy mnoho absolventů, kteří dělají to, co je baví, netrpí syndromem vyhoření a vydělávají pár tisíc měsíčně. Sociální pracovníci, novináři a sociologové těžko mohou škole přispět větší sumou, koupit zbrusu nové dataprojektory nebo nechat vystavět výukový pavilon. Škola tak musí hledat alternativní řešení. Drobným příkladem

Lavičky na terase FSS lákají k odpočinku. Foto: Lenka Šklubalová

Sociologie jinak. Festivalově

Přinést neotřelý hudební zážitek a k tomu ještě nové sociální vazby a kontakty? Proč ne. Studentský festival Lefrvesáns pořádaný studenty sociologie z brněnské fakulty sociálních studií je projektem, jenž se právě o to snaží. Rozvíjí kulturní a uměleckou stránku mimoškolního života a navíc spojuje lidi. A o to přece v sociologii jde...

Tradiční Freemarket nabízí nejen oblečení, ale také knížky a učebnice. Foto: Martina Dobrovolná

Studuje-li někdo sociologii, neznamená to, že bude jenom sedět doma nad hromadou knih. Vždyť kde jinde než „na sociologii“ lze najít tak ideální prostředí k navazování nových známostí.

A právě za účelem prohlubování sociálních vazeb vznikl festival Lefrvesáns, který se snaží ukázat, že umění a kultura jsou jedním z důležitých prvků studia sociologie „Letos pořádáme Lefrvesáns podruhé. Myšlenka zorganizovat festival přišla spontánně. Měli jsme dojem, že na katedře chybí akce adresovaná lidem, kteří nevyhledávají tradiční klubové akce s reprodukovanou hudbou,“ řekla jedna z pořadatelek, studentka Jana Baierová.

Hlavní složkou programu akce je hudební část, ve které se mají možnost projevit neznámá, ale zajímavá hudební seskupení. Loni na festivalu hrály kapely, jejichž členové byli výhradně studenty sociologie, letos od tohoto pravidla pořadatelé upustili. Šanci tak dostal širší okruh lidí, přihlásit se mohl prakticky kdokoliv.

„Chceme víc než jen další socializační party, a tak jsme se rozhodli být samozvanými arbitry vkusu a snažíme se sociologům zprostředkovat umělce, kteří tak úplně nezapadají do tradičních kolonek. Rádi posouváme hranici vnímání toho, co ještě můžeme do ‚dobrého‘ vkusu zařadit,“ uvedla Baierová.

Součástí festivalu je také Freemarket, který funguje na principu směny. Návštěvník může přinést cokoli, co už nepotřebuje – ať se jedná o oblečení, knihy nebo třeba cédéčka – a vyměnit to za něco jiného. Věci, které zůstanou, putují na charitu. „Je to dobrá příležitost, jak pročistit svůj šatník a zároveň udělat radost sobě i někomu jinému,“ soudí jedna z návštěvnic festivalu Barbora Junová.

Těžko zapamatovatelný název festivalu je fonetickým přepisem odvozeným z francouzského pojmu L'effervescence collective, česky kolektivní vření. „S tímto konceptem přišel sociolog Emile Durkheim. Popisuje jím situaci, která vzniká, když se seje skupina lidí na

určitém místě za jistým cílem. Tehdy se lidé mohou chovat jinak, než by se chovali za normálních podmínek,“ vysvětlila Baierová. Název navrhl odborný asistent Roman Vido a student Jan Martinek. „My jsme návrh s radostí přijali, ačkoliv si myslím, že bychom mohli na prstech jedné ruky spočítat ty, kteří umí název festivalu vyslovit střízliví,“ směje se organizátorka.

Festival podporuje katedra sociologie a také občanské sdružení Sociologické nástupiště, pod které spadá většina studentských aktivit spojená s katedrou. Lefrvesáns totiž není jedinou aktivitou mladých brněnských sociologů. Pod křídly Sociologického nástupiště se koná také každoroční večerek katedry sociologie Sockap, studentská konference nanečisto s názvem Sociologie zítřka, cyklus promítání a diskusí Sociologie a film, integrační pobyty studentů prvního ročníku a sociologické exkurze či diskuze nad vybranými tématy.

Studentské kapely mají na festivalu zelenou. Na obrázku zpěvák a harmonikář kapely Kaluž. Foto: Martina Dobrovolná

Chceme psát o tom, o čem chcete číst

Trochu jako dárek k patnáctým narozeninám si fakulta sociálních studií nadělila nový pololetník Atrium informující čtenáře o dění na fakultě i jednotlivých katedrách. Na otázku, co by v něm nemělo chybět a co by si rádi přečetli, odpovídali studenti, učitelé i absolventi. Jaká témata by v Atriu ocenili?

Dagmar Husárová, 24 let, absolventka environmentálních studií a mediálních studií a žurnalistiky

Ráda bych se dozvěděla něco o aktuálních projektech, které na škole běží. A taky to, jak se dál vyvíjí obory, které jsem studovala, co se na nich změnilo a jak se posunuly od doby, kdy jsem ze školy odešla.

Pavel Navrátil, 43 let, vyučující z katedry sociální politiky a sociální práce

Zajímaly by mě tipy na další vzdělávání a kurzy, ale i strategické změny, které škola chystá. Chtěl bych si přečíst i něco o tom, jak žijí dnešní studenti nebo jak jiní studenti vidí naši fakultu.

David Hrubý, 21 let, student politologie a bezpečnostních strategických studií

Chtěl bych být informován o chystaných zahraničních hostech a jejich přednáškách. Pak by mě zajímal pohled zaměstnavatelů na absolventy fakulty, a jaký je pro absolventy problém najít si práci.

Šárka Pavlovičová, 21 let, studentka sociologie a sociální práce

Zajímalo by mě konkrétní uplatnění absolventů, jejich rady a tipy při hledání práce. Taky bych si ráda přečetla informace o školních akcích, jako jsou přednášky, konference, ale i studentské večírky.

Pavel Šíma, 25 let, absolvent magisterské politologie a bakalářské politologie a žurnalistiky

Zaujaly by mě rozhovory s absolventy, nové publikace, informace o studentských iniciativách a tipy na akce, kam mohou přijít i absolventi. Zajímavé by byly i statistiky přijatých studentů a absolventů.

Foto: archiv

Být slyšet, ne jen poslouchat

Nezůstávat jen pasivním posluchačem by mělo být cílem každého studenta, který chce něčeho dosáhnout. Klára Bažantová, studentka magisterského programu Bezpečnostní a strategická studia, jej dosáhla. Chce být slyšet a něco ovlivnit. Momentálně se mimo dalších aktivit zaměřuje na komunitu Syrčanů v České republice. A slyšet rozhodně je.

Začalo to už před zahájením studia na fakultě sociálních studií, kdy Klára Bažantová odcestovala na Kavkaz a na Ukrajinu. „Naprostu mi to změnilo pohled na svět,“ vzpomíná čtyřiatřicetiletá dívka.

Díky cestovatelským zážitkům si začala všimnout veřejného života a hned v prvním ročníku se spolužačkou Šárkou Duškovou založila občanské sdružení a studentský spolek **Be International**, jehož jádro tvoří převážně studenti fakulty sociálních studií. „Vadila nám teoretická odměřenost studia, chtěly jsme si naše poznatky vyzkoušet v praxi a mít možnost cestovat,“ vysvětluje Klára Bažantová, proč spolek vznikl.

Studenti v **Be International** organizují workshopy, přednášky či interaktivní semináře trvající většinou týden až deset dní. Za čtyřletého fungování má **Be International** za sebou více než padesát projektů hlavně v postsovětských zemích, v bývalé Jugoslávii a v Turecku. Sdružení funguje i na lokální úrovni, pořádá různá promítání či debaty na fakultě nebo v brněnských kavárnách. „**Be International** mi dalo velkou zkušenost, naučila jsem se říkat svůj názor a obhájit si ho před

ostatními. Vymanila jsem se z většiny studentů, kteří jsou jen posluchači,“ popisuje studentka.

Na podzim 2011 ale začala být činnost studentských spolků ohrožena, protože fakulta zavedla poplatky za pronájem místností. Bažantová s tím nesouhlasila, a aby měla možnost říct svůj názor, vstoupila do akademické politiky. Ve **fakultním akademickém senátu** působí dodnes. Teď bojuje za nahrávání senátních debat. „Jednání senátu jsou sice veřejná, ale nikdo tam nechodí. O senátu skoro nikdo neví a to je třeba změnit,“ je přesvědčena.

Na akademickém senátním poli však studentčina aktivita zdaleka nekončí. Před dvěma lety se vydala do Sýrie, kde ji tamní konfliktní situace inspirovala k založení organizace **Syrskarevoluce.cz**, která pořádá na fakultě sociálních studií debaty k syrské problematice.

A aby toho nebylo málo, je vsetínská rodačka aktivní také mimo fakultu. Věnuje se projektu **Slibujeme.cz**, který kontroluje dodržování politických slibů, zapojila se do kampaně protikorupčních organizací **Rekonstrukce státu**, kde pomáhá jako ambasador, a jejím největším do-

Klára Bažantová si na sebe nakládá mnoho práce, přesto se stále usmívá. Foto: archiv Kláry Bažantové

savdním úspěchem je kavkazský projekt **Voice of Georgia** z léta 2011, při kterém se podařilo domluvit spolupráci Masarykovy univerzity s univerzitou v Gruzii.

„Žijeme v demokratické zemi a máme téměř neomezené možnosti. Když člověk dělá něco s chutí a je pro to zapálený, může dokázat úplně všechno,“ tvrdí studentská aktivistka.

Vztahy s absolventy / Lenka Šklubalová

Promoci vše nekončí

Mnozí absolventi Masarykovy univerzity ani netuší, jaké možnosti jim jejich alma mater nabízí i po promoci. Kromě slevy na celoživotní vzdělávání mohou využívat například univerzitní knihovny.

Stačí si pořídit kartu absolventa a ani po promoci se bývalí studenti Masarykovy univerzity nemusí vzdávat návštěv fakultních knihoven. Díky kartě navíc mohou získat i různé slevy, například na jazykové kurzy, mohou si také levněji než jiní v případě potřeby pronajmout některé z univerzitních prostor.

Knihovny nejsou jen pro studenty. Foto: Lenka Šklubalová

Kartu absolventa si bývalí studenti mohou objednat v univerzitním informačním systému. „Pořizovací cena je 250 korun,“ uvedla manažerka vnějších vztahů Masarykovy univerzity Adéla Bódiiová.

Kartu si zatím pořídilo asi tisíc studentů a její prodej stále stoupá. „Zatím ji nemám, ale v dohledné době si ji určitě objedná. Láká mě možnost navštěvovat univerzitní knihovny,“ uvedla například absolventka filozofické fakulty Lenka Šklubalová.

Kromě karet nabízí univerzita absolventům také informace o škole. „Každý rok vydáváme tři čísla univerzitního newsletteru. Rozesíláme ho absolventům, kteří se za poslední dva roky přihlásili do informačního systému nebo těm, kteří mají nastavené přeposílání pošty z ISu na soukromé adresy,“ zdůraznila Bódiiová důležitost informačního systému i po ukončení studia. Kromě elektronického newsletteru vychází jednou ročně i tištěný časopis **Absolvent**, který je rozšířený přímo do poštovních schránek.

Zajímavé publikace / Marcela Svobodová

Teorie a metody politického marketingu

Pedagogové z fakulty sociálních studií Roman Chytilík, Otto Eibl, Anna Matušková a další vydali publikaci **Teorie a metody politického marketingu**, která seznamuje čtenáře s praktikami užívanými v politickém marketingu. Kromě klasických konceptů předkládají autoři analýzu domácího i zahraničního politického trhu či přehled volebních strategií a kampaní.

Paramilitarismus v České republice

Miroslav Mareš z Mezinárodního politologického ústavu a katedry politologie se ve své knize **Paramilitarismus v České republice** věnuje nejen základním konceptům paramilitarismu a jeho historii na území českých zemí, ale také jeho současným tendencím a směřování. Za pozornost stojí zvláště kapitoly obsahující srovnání s okolními zeměmi nebo pasáže o potenciálních násilných konfliktech uvnitř státu.

Mladí a nevšední

Publikace **Mladí a nevšední** kolektivu autorů v čele s Janem Šerekem z Institutu výzkumu dětí, mládeže a rodiny představuje studii občanského života mladých lidí z etnických menšin v České republice. Ústředním tématem je vnímání české společnosti romskou a ukrajinskou menšinou, zvláštní pozornost autoři věnují důvěře v instituce a vnímání diskriminace.